

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Superfluitas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Tum vepra non quidem arrepta occasione il-
licite in celantitate, quod inhumanissimum esse scirent,
et forte in certis atque dubiis consideratione,
quod verum inter se memorasse accepimus, huius sen-

Superbia est cui mens bona & res obgrigis.

Illuc vero hos Euripidis.

Superbia est cui mens bona & res obgrigis.

Aliunde etiam haec.

Multorum opes malorum hominibus causa sunt.

Arrogantia.

Superfluitas.

DEFINITIO. ET ETYMOLOG.

Superfluitas, Graece, περισσότης, πλεονεξία, & περισσότης, & ἄ, superflu-
um. Venit autem superfluitas à superfluo, quod est supe-
rfluo, estque superfluitas à quodam.

SENTENTIAE PATRVM.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

Superfluum necessarium, quam cognoscere quid sibi necessarium.

aruspices ac diuini. Verum vbi quis praeter rectum & honestum in-
stituit nefaria consilia, tum oportebat horrere portentium, & ali-
quid mali sequiturum expectare. *Plur.*

Pericles. Quum vrgeret belli necessitas, Palladis ornamenta ven-
didit quadraginta talentis auri, & admirantibus ab illo rem facile-
gam admitti, respondit. Ex hostium manubiis posse illi reddi cul-
tum nihilo deteriore. *Eras. Rom. l. 8. apoph.*

Idem. Ad bellum profecturus, cum suam ipse trirēmem con-
scenderet, solis deliquium accidit, tenebraeque obortae in prodigi-
um magnum tractae omnium animos consternauerunt. *Idem.* Pericles
cum videret gubernatorem ingenti timore captum, oculis eius
chlamydem praetendit, percontatūque est, an horribile aliquid id
effectum aut portentum eo factū putaret? neganti. At quid inter-
est, ait, inter istas & has tenebras? nisi quod maius est id a quo illae
sunt inductae. *Plur.*

Idem. A grotaus, amico cuidam cum inuenti, ostendit am-
letum collo sibi circumligatum à mulieribus, addens pessime se
affectum esse qui talem stultitiam in se admisisset. *Plur. Arab. in
Pericle.*

Agessilaus rex quum adstantem a re Palladis, cui apud Spartanos
ab aere delubro *χαιροχολος* cognomen est, vt bonem immolaret,
momordisset pediculus, non aduersus est, sed arreptum palam om-
nibus occidit: Per deos inquit, equidem insidiatorem lubens
vel in ipsa ara, videlicet declarauit animum nec inepto pudori, nec
superstitio obnoxium. *Plur. in Lacon.*

Idem. Philippus quidam erat proficiens Orphei mysteria & his
alios initiare solitus: is quum esset extremae paupertatis, tamen
apud Leotydidam dicebat, eos qui apud ipsum Orphei sacris
initiati essent post obitum fore beatos: Quin igitur, inquit, & de-
mens, quam occytime vitam abrumpis, vt deimas infelicitatem
tuam ac inopiam deplorare? O animum ab omni superstitioe
liberum: Post hanc vitam felices erunt, qui hic pie iusteque vi-
xerint, non qui fictis ceremoniis fuerint initiati. Hoc perisurum
erat Lacedaemoniis, qui hic pie vixissent eos ab obitu fieri diuos.
Plur. in Lacon.

Epaminondas cum aliquoties ad hostem cum copiis accederet, &
tonitru exiisset: interrogantibus suis quid significaret, eo tonitru
putaret, respondit, superstitioe eorum irridens. Deum attonitos
reddidisse hostes, stuporemque inuicem, qui cum prope arpa loca
essent, in quo loco castra ponerent. *Plur. in apoph.*

Lucullus quum in armeniam cum decem millibus armatorum
& mille equibus aduersus Tigranem tenderet, centum quinquag-
inta hominum millia habentem in exercitu, pridie nonas Octo-
bris, quo die prius Scipionis copia deletae fuerant, quodam ad-
monente, quod Romani diem illum vt nefarium & inauspicatum
meruerunt: Ergo, inquit, hodie, alacriter pugnemus, vt hunc quo-
que diem ex nefario funestoque Romanis huiusmodi & auspiciatum
reddamus. *Plur. in Rom. apoph.*

M. Crasso conflicturo cum Parthis, exta è manibus deciderunt:
hoc tum ceteris vt inauspicatum interpretantibus ac praesidium dis-
suadentibus: Huius modi, inquit, incommoda multa nobis fene-
stris adfert: at arma tamen nunquam è manibus mihi deciderunt.
Plur. in Crasso.

M. Cato. Vetus illud Catonis admodum scitum est, qui mi-
rari se dicebat, quod non rideret aruspex, aruspicem cum vidisset.
Quota chim res quaeque euent, praedicta ab illis? aut si euent
quippiam quid adferri potest, cur non casu euenient. *Cic. lib. 2. de
Divinatione.*

Alphonsus cum triumphalem curram ascenderet, non defue-
runt qui admonerent, vt triumphantium more vultum minio illi-
nirer. Verum rex cum hoc contemneret, dixisse fertur minium
Baccho soli conuicere, qui non solum triumphi, sed vini etiam re-
pctor exiisset. *Aur. Panorm. de reb. gest. Alphonsi.*

Pythagoras dicebat sacrificia stultorum ignis esse alimenta,
eorumque anathemata victum sacilegis suppeditare. *Stobaeus
serm. 4.*

Demonax accusatus, quod nunquam sacrificasset Minerarum: Nun-
quam, inquit, existimaui illi meis victimis opus esse. Norans inep-
tam vulgi superstitionem, qui putabat deos hostiarum dolore de-
lectari. *Eras. l. 8. apoph.*

Idem. Cuidam dicenti, Eamus in Aesculapii templum & De-
monax, pro filii salute deprecatur Deum: Ad eone, inquit, farda-
strum existimas Deum, vt nos nisi in templo non sit auditurus?
Eras. l. 8. apoph.

SIMILITUDINES.

Plutarchi. Vt tremunt qui visorum aut draconum Lustra ade-
unt: Sic superstitiosi cum tractant diuina, existimantes Deos sem-
per paratos ad nocendum. *in Moral.*

Non timet mare qui non nauigat, non bellum, qui non bellat,
non latrones domi manens, non calumniam pauper, non in-
uidiam priuatus: non terrae motum, qui est in Galatia, non sul-
men qui est in Aethiopia: At superstitiosus omnia timet, terram,
mare, aere, caelum, tenebras, lumen, strepitum, silentium, so-
nium. *in Moral.*

